

Dům Šance nabídl letos změnu 15 chlapcům. Teď už musí bojovat sami

PRAHA Byli na ulici a většinou se živilí prostitucí. Teď dostali příležitost svůj osud změnit a pracovat v terapeutické dílně Domu Šance. Někdo příležitost chytil „za pačesy“, jiní se „pustili“ a vrátili se na pokraj společnosti.

„Říkáme jim, že když nezvládnou nároky pracovní dílny, jen těžko zvládnou běžný život. V rozhodnutí jim ale nemůžeme bránit,“ říká koordinátor Projektu Šance László Sümegh. Od začátku tohoto roku dostalo příležitost učit se pracovat ve vysočanské dílně 15 chlapců.

Jak Sümegh říká, dvakrát v týd-

nu si všichni společně sednou ke stolu a mluví o možnostech, šancích, které klienti terapeutické dílny mají. „Hovoříme o tom, že můžeme každému z nich tvořit rodinu, kterou většina z chlapců nemá, ale upozorňuji je na to, že všechno má svá pravidla,“ říká László Sümegh. Stejně jako v rodině, i tady se objevují různá trápení i radosti.

Dva odešli, třetí uvažuje o rodině

Vždy je to ale společný boj. Dva Martinové se šance vzdali a z dílny odešli. Ale další chlapec, také Martin, maluje papírové tašky, které se

dobře prodávají, a tak uvažuje, že by se tím živil. Přemýšlí i o rodině.

Po výplatě, kterou dostávají chlapci jednou za měsíc, Sümeghovi, jemuž všichni říkají jen křestním jménem László, napsal: „Děkuju, že díky vaší trpělivosti vám teď můžu psát ze svého telefonu a svého kreditu SMS. Před časem se mně to zdálo nedostižné.“

Někdy se klienti Projektu Šance vracejí do dílny i Streetworkcentra v ulici Ve Smečkách opakovaně, a zkoušejí znovu lepší start.

„Po cestě za vysněným štěstím se nám do dílny vrátil až ze Španěl-

V terapeutické dílně Projektu Šance se klienti učí pracovním povinnostem i při opatrování zvířat. Foto: Dan Materna, MF DNES

ska Jirka. Velké plány nedopadly dobře a místo slibovaného sběru pomerančů tam skončil taky na ulici. Za poslední peníze se mu pak naštěstí podařilo vrátit se do Čech,“ popisuje někdy klikaté cesty svých svěřenců Sümegh. Jirkovi, který má vážné problémy se zrakem, v Domě Šance, nakonec pořídili i nové obroučky a skla do brýlí. Náklady na ně postupně z výplat zaplatí.

Terapeutickou dílnu a Streetworkcentrum, které k Projektu Šance patří, od ledna celkem navštívilo přes sto klientů – chlapců, kteří žijí na ulici. Využívají tam spr-

chu, pračku, sušičku prádla, mohou se najíst i nějakého jednoduchého instantního jídla.

„Často je dost smutné sledovat, jak klienti chtějí žít lepší život, ale dělají přesný opak toho, aby se to podařilo. Jak opustili dětské domovy a ústavní péči, neumějí svůj život řídit a snadno podléhají falešným iluzím a představám,“ shrnuje László Sümegh. Několika z nich se do normálního života podařilo dostat – to je pro spolupracovníky Domu Šance zadostiučinění za těžkou a často i beznadějnou práci.

Alena Hechtová